

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

15. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

13. DUBNA 2014

Z obsahu:

Svátost kněžství

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě,
26. března 2014
- strana 2 -

Kardinál Piacenza:

Čekejte na lidi
ve zpovědnici
- strana 5 -

Pramen požehnání

Svědectví P. Luise
přednesené na posledním
Eucharistickém kongresu
v Římě
- strana 6 -

Zrození na kříži

P. Silvestr M. Braitto OP
- strana 8 -

Otec vyhoštěných

15. dubna - sv. Damián
Josef de Veuster SSCC
(1840-1889)
- strana 10 -

„Bojím se jenom špatných katolíků.“

16. dubna - sv. Bernadetta
Soubirousová
(1844-1879)
- strana 11 -

Odebírání dětí
na základě politického
presvědčení rodičů?

- strana 12 -

Giotto di Bondone (asi 1267-1337): Poslední večeře Páně, detail, kaple rodiny Scrovegni, Padova

Editorial

Je před námi duchovně bohatý týden – Svatý týden. Texty následujících stran dokládají, že se v tomto týdnu jedná o věci svaté (bezprostředně se dotýkají samotného Boha), směřující ke konečné svatosti člověka (je zlomena moc hříchu a smrti), které lze dosáhnout silou života ze svátostí ustanovených Ježíšem, zvláště z moci eucharistie.

Už Ježíšův slavný vjezd do Jeruzaléma je předzvěstí, že On je Král, na kterého všichni lidé čekali, Bohem zaslíbený Mesiáš. A přece, jak ukáže dění následujících dní, člověk oslabený hříchem je schopen svého Krále zradit, a to až k jeho smrti na kříži. Ať už ze strachu, z nenaplněných vlastních tužeb, z nenávisti...

První velké svědectví o zradě máme při poslední večeři, je to zrada Jidášova, která se stala bezděčnou příčinou naší spásy. Ovšem pro Jidáše by bylo lépe, kdyby se raději ani nenarodil... Poslední večeře se však stala znamením naší spásy především kvůli ustanovení mše svaté (eucharistie) a svátosti kněžství. Je to Ježíšova závěť: dává nám to nejlepší pro život – svátost, při níž se nekrvavým způsobem zpřítomňuje jeho kalvárská oběť a která je skrze přijímání Ježíšova živého Těla největší posilou pro život v Boží přítomnosti. A navíc Ježíš ustanovuje své služebníky kněze, kteří jediní mohou tuto svátost vysluhovat a kteří pro spásu lidských duší slouží i mnoha jinými způsoby.

Druhým svědectvím o zradě je zapření Petrovo. On však našel rychle cestu zpět, hořce svého pochybení litoval, a jak víme, stal se opravdovou skálou, na níž byla zbudována Kristova církev. Do rozjímání o této Petrově slabosti nám může zapadnout obava sv. Bernadetty: „Bojím se jenom špatných katolíků.“ Snad k tomu můžeme směle říci: „Jací jsou katolíci, takový je svět.“ Zkusme ve Svatém týdnu při bděních v Getsemanské zahradě, u Kristova kříže a pak u hrobu také přemýšlet o tom, co znamená Bernadettino slovo osobně pro každého z nás. Stav světa a dění v něm si žádá, abychom takovou reflexi provedli. A kdy už jindy, když ne s Kristem trpícím?

Třetími „zrádci“ jsou ti, kteří nenašli odvalu být s Ježíšem pod křížem. Ale Ježíšův kříž paradoxně dává sílu, abychom vyšli ze sebe a s odvahou se vydali do světa vykřičet svou víru: slovy, ale především skutky – doopravdy. Oblečme na sebe Boží zbroj: zastavme se v tichosti s trpícím Ježíšem, uvědomme si hloubku a význam jeho svatého utrpení a smrti, s výhledem na jeho zmrtvýchstání.

Daniel Dehner

Svátost kněžství

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě, 26. března 2014

Drazí bratři a sestry! Měli jsme již příležitost věnovat se třem svátostem: křtu, biřmování a Eucharistii, které společně tvoří mystérium „křesťanské iniciace“, jedinečnou obrovskou událost milosti, která nás obrozuje v Kristu. Toto je základní povolání, které spojuje v církvi všechny lidi jakožto učedníky Pána Ježíše. Potom jsou dvě svátosti, které odpovídají dvěma specifickým povoláním: kněžské svěcení a svátost manželství. Ty představují dvě velké cesty, na nichž křesťan může ze svého života učinit dar lásky podle příkladu Kristova a v jeho jménu a tak spolupracovat na vytváření církve.

Svěcení rozdělené do tří stupňů – biskupského, kněžského a jáhenského – je svátost, jež uschopňuje k výkonu služby, kterou Pán Ježíš světil apoštolům, totiž aby pásli jeho stádece mocí jeho Ducha podle jeho srdce. Pást Ježíšovo stádece nikoli lidskou nebo vlastní silou, nýbrž silou Ducha podle Ježíšova srdce, které je srdcem lásky. Kněz, biskup i jáhen musí pást Pánovo stádece s láskou. Pokud tak nečiní s láskou, pak nevykonávají službu. V tomto smyslu služebníci, kteří jsou vybráni a vysvěceni k této službě, pokud jednají mocí Ducha Svatého, Božím jménem a s láskou, prodlužují Ježíšovu přítomnost v čase.

První aspekt. Ti kdo jsou posvěceni, jsou postaveni *do čela společenství*. Jsou sice „hlavou“, ale pro Ježíše to znamená dát vlastní autoritu *do služby*, jak On sám ukázal a učil učedníky těmito slovy: „Víte, že panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vaším otrokem. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit a dal svůj život jako výkupné za všechny.“ (Mt 20,25–28; Mk 10,42–45) Biskup, který není ve službách společenství, nepočíná si dobře; kněz, který není ve službách svého společenství, nedělá dobře, chybuje.

Další charakteristikou, která vyplývá z tohoto svátostného spojení s Kristem, je *vroucí láska k církvi*. Pomysleme na onu pasáž listu Efesanům, ve které svatý Pavel říká, že „Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupeli ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev připravit slavnou, bez poskvrny, vrásky nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady“ (Ef 5,25–27). Silou této svátosti zasvěcuje služebníka cele sebe samého svému společenství, které miluje celým srdcem: je jeho rodinou. Biskup a kněz milují církev ve svém vlastním společenství. Jak? Jako Kristus miluje církev. Totéž říká svatý Pavel o manželství: ženich miluje svoji manželku, jako Kristus miluje církev. Je to jediné velké tajemství lásky, totiž kněžství a manželství, dvě svátosti, které jsou obvyklou cestou, po níž se lidé ubírají k Pánu.

Poslední aspekt. Apoštol Pavel doporučuje učedníku Timotejovi, aby nenechával ležet ladem, ba dokonce *neustále oživoval dar, který obdržel*. Dar, který mu byl dán vzkládáním rukou (srov. 1 Tim 4,14; 2 Tim 1,6). Pokud není ministerium, tedy služba biskupa a kněze živena modlitbou, nasloucháním Božímu slovu, každodenním slavením eucharistie a také přistupováním ke svátosti pokání, nevyhnutelně se vytratí z obzoru autentický smysl vlastní služby i radost, která plyne z hlubokého společenství s Ježíšem.

Biskup, který se nemodlí, nenaslouchá Božímu slovu, denně necelebruje, nezpovídá se pravidelně – a stejně tak kněz, který to nedělá, postupně ztratí spojení s Ježíšem a upadnou do průměrnosti, která neprospívá církvi. Proto máme biskupům a kněžím pomáhat se modlit, naslouchat Božímu slovu, které je každodenním pokrmem, denně slavit eucharistii a pravidelně přistupovat ke zpovědi. Toto je velmi důležité, protože se to týká vlastního posvěcování biskupů a kněží.

Dokončení na str. 4

Touto nedělí vstupuješ do největšího týdne světových dějin. Můžeš být svědkem jediné události, o které je možno v plném slova smyslu říct, že je světodějná, neboť se tu skutečně bude jednat o osud celého světa a celého lidstva. Chceš-li se připravit k spoluúčasti na tomto dramatu, popros svého Pána, aby tě připojil k těm vyvoleným, kterým dal příležitost být mu společníky při jeho vstupní modlitbě k jeho velekněžské liturgii, při níž bude sám obětující i obětí.

Pán opustil síň večeřadla a vyšel se svými ven do tmy, která těžce dopadá i na Pána, z jehož rukou vzešel svět a světlo. Začíná noc temných sil a zrady. Z jeho dvanáctičlenné družiny, kterou si s takovou láskou vyvolil a vychovával, již jeden odstoupil, *aby ho zradil*. Nebude to trvat dlouho, a uteče i zbytek. *Vy všichni ode mne této noci odpadnete*. Pánův vševídnoucí zrak však vidí dál než k zítřejšímu ránu. Kolik takových nocí ještě prožije uprostřed těch, které si sám vyvolil! Cítíš se dotčen jeho smutným proroctvím? Nepochybuji, že se vyplní tím jistěji, čím více se ti zdá, že už si můžeš být jist sám sebou. Dobře to uvaž, než promluvíš. Chceš říct s Petrem: *Kdyby všichni odpadli, já nikdy ne!?* Takové sebevědomí Ježíše nejenže nemůže potěšit, ale ještě více ho zarmoutí. Ve chvíli zkoušky se spíše sluší vroucně prosit o milost pokory a vytrvalosti, protože se brzy všichni spolu s Petrem přesvědčí, že jejich sebevědomí a sebejistota nakonec nevydrží ani do příštího kuropení.

Družina došla k bráně Getseman. Na tomto místě, již mnohokrát posvěceném jeho modlitbou, bude pokračovat ve velekněžské modlitbě, kterou začal již v horní místnosti po památné Večeři. Tam se modlil jako Obětník. Nyní se bude modlit jako Oběť. Tělesná muka, kterých budeš zítra svědkem, jsou ve skutečnosti jen vnějším odleskem nevýslovně těžšího duchovního Ježíšova utrpení, které začne už nyní a které se ani nedá popsat lidskými slovy.

Je mu pojednou odepřeno to, čemu se v nekonečné míře těší od věčnosti: Otcova láska. Tuto nekonečnou bolest Synova milujícího Srdce si můžeš představit jen tak nedostatečně, jak málo si umíš představit dosavadní Otcovu lásku. Ale tu jde

Láskou odsouzený

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Smutná je má duše až k smrti.

o víc než o odepření Otcovy náruče. Zde dochází k zavržení. Syn věčného Otce tu sám na sebe bere v nekonečné míře onu nepředstavitelnou hrůzu, která čeká na všechny odsouzené.

Ten, který se nám chtěl stát podobným ve všem kromě hříchu, přijímá i podobnost ve stavu odsouzení za hřích. Až bude jednou jako Soudce vykazovat do věčného ohně kozly po levici, nemůže tak učinit bez vzpomínky na toto své vlastní zavržení. Jak lehce je možno prodat Boží lásku za třicet stříbrných! Jak těžké je tuto lásku vykoupit zpět! *Otče, je-li možné, ať mě tento kalich mine!* Ale na toto volání odpoví Otec až v neděli ráno. Kdo potěší Pána v této kruté situaci?

Přišel k učedníkům a zastihl je, jak spí. Hle, co Pán očekává od těch, které si mezi všemi vyvolil: *Nemohli jste jednu hodinu bdít se mnou?* Je to tak mnoho, o co jsem vás prosil? Chápeš, co jsi svou ospalostí promeškal? Mohl jsi potěšit Dárce světla a všech radostí! Modli se, abys nemarnil takové příležitosti. *Duch je odhodlán, ale tělo je slabé.*

Chce-li tě Pán mít nablízku, zapomeň na sebe a na svou únavu. Snaž se domyslet, co se to děje v jeho Srdci - v srdci Boha, když tak naléhavě potřebuje člověka, a pros Ducha Svatého, aby ti pomáhal naplnit jeho očekávání.

Opuštěn Bohem i lidmi, modlí se Ježíš dále: *Obkličuje mě smečka psů, tlupa zlosynů mě svírá. Ty však, Hospodine, nestůj daleko, má sílo, pospěš mi na pomoc.*⁽¹⁾ Uprostřed této bezútěšné temnoty zbývá jen jeden záblesk: *Staň se tvá vůle*. Všechno však spíše naznačuje, že se zde děje vůle Zlého. Že by celá ta cesta z Otcova lůna a nabízená oběť byla marná? Nemůže být přece nic lepšího a světlejšího než vůle Otce, i když je pro nás zahalena do neproniknutelné temnoty. Odpovědět na tuto vůli „ano“ však stojí někdy tak tvrdou námahu, že na čele vystoupí krvavý pot. Pros Pána, aby tě naučil rozmlouvat s Otcem i tehdy, kdy se ti bude zdát, že mlčí, jako by se od tebe odvrátil.

Liturgická čtení

Průvod s ratolestmi:

Evangelium - Mt 21,1-11

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl jim: „Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: „Pán je potřebuje, a hned je pošle nazpátek.““ To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: „Řekněte siónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází, pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumara.“ Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana synu Davidovu!

Dokončení na str. 4

Pán světa vrávorá k místu, kde zanechal své druhy. Na koho to spoléhal?

Ti tři vyvolení jsou dále pohrouženi v dřimotách. Snad je to tak lepší. Ti tři viděli jeho proměnu ve slávě. Kdyby nyní otevřeli oči a viděli jeho proměnu v pokoření, zděsili by se i uprostřed noci vzezření svého Pána. To že je ten, skrze něhož všechno je stvořeno? Ježíšovo ponížení nezačne, až se ho zmocní jeho nepřítel a budou ho tupit a týrat. Jeho ponížení, které začalo už jeho vtělením, když se nám stal podobným, vrcholí nyní, když prožívá tuto podobnost ve stavu nejtěžšího ze všech pokušení. Ukazuje ti, co dělat v takové zoufalé situaci: pokračuje v modlitbě, kterou sám označil za nejúčinnější obranu proti pokušení. Není Petrův spánek v době, kdy je tak naléhavě zapotřebí modlitby, další předzvěsti jeho blížícího se pádu? Zanedbávání modlitby a bdělosti předznamenává nepříznivé vyhlídky, že obstojíš v pokušeních, která jsou nevyhnutelná.

Ježíšova modlitba je vyslyšena. *Nezdráhá se, necouvá nazpět*. Je připraven vydat se těm, kteří ho budou bít a rvát jeho vous. *Vstaňte, pojďte. Přiblížil se ten, který mě zradil.*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 22

KNĚZ ZACHRÁNIL ŽIVOT 700 MUSLIMŮM VE STŘEDOAFRICKÉ REPUBLICCE

Nově vysvěcený kněz zachránil život 700 muslimům v Boali, městě s 9 000 obyvateli ve Středoafričské republice. Oznámil to kanadský list *The Globe and Mail*.

„Když na muslimy zaútočily milice anti-balaka, lidé jim nepomohli,“ řekl otec Xavier-Arnauld Fagba, který byl v říjnu vysvěcen na kněze. „Tehdy jsem se rozhodl jít za nimi a přivést je sem. Udělal jsem to kvůli své víře.“ Otec Fagba šel od domu k domu, aby muslimy varoval před hrozícím nebezpečím a vyzval je, aby se ukryli v kostele, kde pak strávili šest týdnů. Dne 4. února byl kostel poškozen střelbou z kulometu.

Milice anti-balaka byly původně organizace domobrany, které vznikly jako opozice vůči islamistickým milicím Séléka, jež napadaly křesťanské instituce a vládly v zemi od března 2013 do ledna 2014. V posledních měsících se příslušníci anti-balaka zapojili do odvetných útoků na muslimy. Církevní představitelé odsoudili násilí na obou stranách.

RC Monitor, 16. 3. 2014

Svátost kněžství (dokončení ze str. 2)

Chtěl bych skončit jednou věcí, která mne napadá. Jak se stát knězem, kde se prodávají vstupenky ke kněžství? Neprodávají se. Je to iniciativa, kterou vyvíjí Pán. Povolává Pán. Každého z těch, které chce, aby se stali kněžími, povolává Pán. Možná tady jsou někteří mladí, kteří pocítili ve svém srdci toto povolání, odhodlání stát se kněžími, touhu sloužit druhým ve věcech, které přicházejí od Boha, touhu dát celý život do služeb katecheze, křtu, odpuštění, slavení eucharistie, péči o nemocné... a tak dále. Pokud to někdo z vás pocítil v srdci, vložil to tam Pán. Pečujte o toto pozvání a modlete se, aby rostlo a přinášelo plody v celé církvi.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Modlitba za kněze

Svatá Alžběta Duryňská

Můj Otče,
Ty znáš srdce svých kněží.
Ty víš, jestli tluče pro Tebe
a pro lidi,
nebo jen pro sebe sama
a pro věci tohoto světa.

Prosíme Tě za každého kněze,
aby jeho srdce patřilo úplně Tobě,
aby tlouklo jenom pro Tebe
a bylo věrné Tvým přáním.

Dej, aby každé srdce,
které tak vroucně miluješ,
cítilo Tvoji lásku,
Tvoji blízkost
a toužilo po Tobě!
Amen.

(Z -sks- 21/2013 přeložil -mp-)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“ Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: „Kdo je to?“ Ze zástupu jim odpovídali: „To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.“

Ke mši: 1. čtení - Iz 50,4-7

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učedníka, abych uměl znaveného poučovat utěšujícím slovem. Každého rána mi probouzí sluch, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků. Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, nebudu tedy potupen. Proto dávám ztvrdnout své tváři v křemen a vím, že nebudu zahanben.

2. čtení - Flp 2,6-11

Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je roven Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z li-

dí. Navenek byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Mt 27,33-54 (zkrácená verze)

Když došli na místo zvané Golgota, což znamená „Lebka“, dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je Ježíš, židovský král.“ Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili. Potřásali hlavou a říkali: „Chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe! Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“ Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali: „Jiným pomohl, sám

sobě pomoci nemůže. Je prý to izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho. Spoléhal na Boha, ať ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: ‘Jsem Boží Syn!’“ Stejně ho tupili i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Od dvanácti hodin nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“, to znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Když to uslyšeli někteří z těch, kdo tam stáli, říkali: „On volá Eliáše!“ Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít. Ostatní však říkali: „Počkej, chceme vidět, zdali ho přijde Eliáš zachránit.“ Ježíš však znovu vykřikl mocným hlasem a skončil. Vtom se chrámová opona roztrhla v půli odshora až dolů, země se zatřásla, skály se rozpukly, hroby se otevřely a mnoho těl zesnulých svatých bylo vzkříšeno. Po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, vešli do Svatého města a ukázali se mnoha lidem. Když setník a jeho lidé, kteří měli u Ježíše stráž, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se polekali a říkali: „To byl opravdu Syn Boží.“

Kardinál Piacenza: Čekejte na lidi ve zpovědnici

Kněží mají trpělivě čekat na věřící ve zpovědnici. Čekat je v hodinách, které vyhovují penitentům, řekl kardinál Mauro Piacenza v úvodu kurzu věnovaného otázkám svědomí, tzv. „foro interno“, kterého se zúčastnilo na pět set kněží a seminaristů z posledních ročníků. Týdenní kurz probíhal v paláci Cancellerie, byl zakončen 28. března audiencí u papeže Františka a odpolední kající bohoslužbou v bazilice Svatého Petra, při níž Svatý otec osobně vyzpovídal některé z přítomných.

Obrácení a smíření je hlavním tématem postní doby. Kardinál Mauro Piacenza, hlavní penitenciář Tribunálu apoštolské penitenciáře, k tomu pro Vatikánský rozhlas řekl:

„Církev nejen hlásá obrácení a odpuštění, ale sama je jejich znamením; znamením vedoucím ke smíření s Bohem a bratřími. Slavení svátosti smíření je třeba chápat v kontextu celého života církve, zejména ve vztahu k velikonočnímu tajemství, které slavíme v eucharistii. A samozřejmě také s odkazem na prožívání vlastního křtu, biřmování a nároků, jež s sebou nese přikázání lásky. Je to vždy radostná slavnost lásky Boha, který dává sebe sama a ničí náš hřích, pokud jsme připraveni přiznat jej v pokoře.“

Jaká by měla být zpověď?

„Zpověď by měla být jasná, prostá, zahrnovat všechny vlastní hříchy. »Obrácení«, jako návrat k Otcovu plánu, znamená upřímnou lítost, a tedy i jasné obvinění a připravenost napravit své jednání. Tak můžeme opět nasměrovat svou existenci na cestu lásky vedoucí k Bohu a bližnímu. Kajicník vyznává své hříchy před vzkríšeným Kristem v Nejsvětější svátosti (a v jistém smyslu také před jeho služebníkem), vyjadřuje svou lítost a úsilí odpovědět na Boží milost, aby se mohl polepšit. Milost svátosti smíření je milostí odpuštění, která proniká až ke kořenům hříchu spáchaného po křtu a uzdravuje nedokonalosti a odchylky od Božího plánu – a tak dává věřícímu sílu k pravé »konverzi«.

Papež František vybízí kněze k milosrdenství. Co to konkrétně znamená?

„Je mimořádně důležité, aby zpovědník dokázal přijímat kajicníka. První přijetí probíhá na dálku, představuje jej modlitba a pokání, které má kněz činit za ty, kdo přistoupí ke zpovědi. Druhou věcí je »zabydlet se ve zpovědnici«, totiž být tam v hodinách, které vycházejí vstříc věřícím, a čekat je s vroucím, otcovským srdcem. Pomoc při zpovědi pak má vést k pravému poznání sebe sama ve světle víry, má mít na zřeteli postoj lítosti a předsevzetí trvalého vnitřního obrácení, jež vede k překonání nedostatečné odpovědi na nekonečnou milosrdnou Boží lásku. Pastorační láska vede kněze zpovědníka k co největší otevřenosti pro zraněné ovečky, ba ponouká jej vycházet jim vstříc, aby je mohl přivést zpět do ovčína. Papež František často označuje církev za »polní nemocnici«. Tento tak jasný výraz se ujal. Přistoupíme-li tedy na tento obraz, můžeme říct, že zpověď je v této nemocnici oddělením první pomoci. Zpovědník je pastýř, otec, učitel, vychovatel, milosrdný soudce a lékař, který má pomáhat návratu do plných sil,“ objasňoval kardinál Mauro Piacenza, hlavní penitenciář Tribunálu apoštolské penitenciáře.

Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Neděle Božího milosrdenství

5. května 2000 byl vydán dekret Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, kterým byla ustanovena 2. neděle velikonoční jako Neděle Božího milosrdenství (letos 27. dubna). Pán Ježíš totiž obdaril tento svátek velkými přísliby. Největší z nich je spojen se svatým přijímáním přijatým v tento den. Je to příslib „úplného odpuštění vin a trestů“, čili stejné milosti, kterou dostáváme pouze ve svátosti křtu. **Přípravou na svátek má být nověna, která začíná na Velký pátek.** Nověna spočívá v denní modlitbě korunky k Božímu milosrdenství. V den svátku Božího milosrdenství Ježíš pak chce zahrnout lidi nejen spásonosnými milostmi, ale rovněž časnými dary. Mají-li mít věřící užitek z velkých darů, které chce Pán dát každému člověku, je třeba, aby byli v milosti posvěcující (po svátosti smíření), aby neměli zalíbení v žádném hříchu, aby plnili podmínky úcty k Božímu milosrdenství (důvěra a činná láska k bližnímu) a přistoupili v ten den k „prameni života“, čili ke sv. přijímání.

29. června 2002 vydal Svatý stolec dekret*, kterým udělil Jan Pavel II. plnomocné odpustky všem, kteří se o slavnosti Božího milosrdenství zúčastní v chrámě jakékoliv pobožnosti k Božímu milosrdenství.

* lze najít na www.vatican.va/roman_curia/tribunals/apost_penit/

Stále více italských lékařů odmítá provádět interrupce

Rada Evropy napomíná Itálii za to, že příliš mnoho lékařů v této zemi odmítá vykonávat interrupce. Jde o reakci na stížnost podanou jednou z nevládních organizací *International Planned Parenthood Federation European Network*, podle níž je Italkám upíráno právo na potrat garantované tzv. zákonem 194. Více než 70 % italských lékařů odmítá provádět interrupce.

„Vyvíjí se ohromný nátlak na to, aby bylo vyloučeno právo na výhradu svědomí. Je pravda, že podle italské legislativy má žena právo na potrat – a právě tady nastupuje konflikt a jsou porušována práva jiných. Zdá se mi, že v Evropě vládne antropologická vize, která absolutizuje

je jedno právo na úkor jiných. Z právního hlediska jde o jakousi vadu, právo má být totiž stejné pro všechny. Lékař, vyjadřující výhradu svědomí to nedělá proto, že by nechtěl pracovat, jak se často tvrdí, ale je člověkem, který chce zachovat hodnoty, které mu diktuje svědomí. A ty musejí být respektovány, stejně tak jako se musí respektovat právo jiných lidí,“ říká Paola Ricci Sindonová ze sdružení *Scienza e Vita*.

V posledních letech počet lékařů a zdravotních sester odmítajících potraty značně vzrostl. Odhaduje se, že v roce 2005 deklarovalo výhradu svědomí asi 59 % lékařů. Nyní jejich počet překračuje 70 %.

RC Monitor, 13. 3. 2014

Pramen požehnání

Svědectví P. Luise přednesené na posledním Eucharistickém kongresu v Římě

Ve farním kostele v Canceladě ve Španělsku trvá od 27. ledna 2004 ustavičná adorace. Už deset let! Je to skutečný zázrak! Zázrak Eucharistie v srdci nevelkého městečka, v nejmenší farnosti u Středomoří na Costa del Sol...

Jak to začalo? V červenci 2003 jsem se dostal do Medžugorje, kde jsem se účastnil mezinárodních kněžských rekolekcí. Jednoho dne jsme se vypravili na horu Križevac vykonat křížovou cestu. Vyšli jsme ráno v šest, cesta nahoru trvala tři hodiny. Během ní jsme se modlili a zpívali, od zastavení k zastavení. Na štítu hory se nachází ohromný kříž, který vévodí celému okolí – má osm a půl metru, je vidět ze všech stran a byl vztyčen roku 1933, aby připomínal Kristovu spásnou muku a smrt. My kněží jsme se právě tam navzájem zpovídali.

Cesta dolů trvala dvě hodiny. Měl jsem velikou žízeň, ale neměl jsem peníze, abych si mohl něco studeného koupit. Posadil jsem se vedle jednoho argentinského kněze, Justa Antonia Lofeuda, který se mě zeptal, jestli bych se nechtěl jít něčeho napít. Když jsem mu řekl, že nemám peníze, pozval mě na láhev vody. Začali jsme se spolu bavit a tu se ukázalo, že onen kněz je hlasatelem ustavičné adora-

ce Nejsvětější svátosti. Náhle jsem se na něho podíval a pověděl jsem: „Příteli, to je výjimečná voda, nejenom pro mě, to je voda, která dává život, to je voda pro moji farnost...“ Když Pán Ježíš v Písmu svatém říká, že není zapotřebí brát na cestu peníze, má k tomu konkrétní důvod. Ten kněz mi daroval živou vodu! Pán říká: „Všichni, kdo žijete, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá,“ (Iz 55,1) a v evangeliu: „Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem vyvěrajícím k životu věčnému.“ (Jan 4,14)

Poprosil jsem otce Justa, aby večer přišel do hotelu, kde jsem byl ubytován i se svými farnicemi Lolitou a Mercedes. Vyličil nám svou misi a všechno to, co je spojené s ustavičnou adorací Nejsvětější svátosti. Udělalo to na nás velký dojem, ale zároveň jsme se cítili jaksi zaraženi, protože se nám nezdálo vůbec jednoduché začít s takovým dílem v naší farnosti. Především v nás vzbuzovala nepokoj noč-

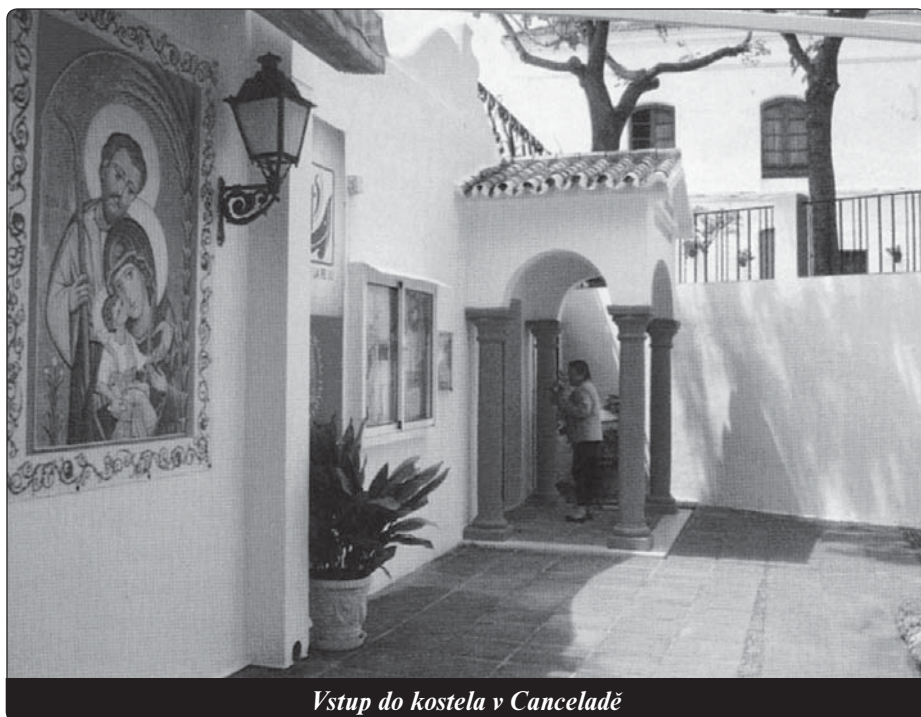

Autor svědectví, P. Luis

ni adorace. Otec Just to vycítil a pověděl věc velmi vážnou (podobně jako archanděl Gabriel pravil Marii): „Nedělejte si starosti, jak vyřešíte všechny potíže, které vás čekají. Jediné, co je zapotřebí, je farář, který řekne mariánské »ano«... Jestliže je kněz připraven otevřít svůj kostel ve dne i v noci, Pán udělá všechno ostatní. Není třeba se trápit hledáním lidí pro noční adoraci – to si Pán vezme na starost a přivede je z nejméně očekávaných míst a kostel naplní lidmi. Jen jedno je potřeba: farář musí říct svoje »ano«.“

Podívali jsme se na sebe a já jakožto farář jsem jménem celé farnosti vyslovil jako kdysi Panna Maria: „Fiat, ať se tak stane.“ Najednou jsme porozuměli, že Cancelada je místo připravené k přijetí požehnání, jakým je ustavičná adorace Nejsvětější svátosti ve dne i v noci, celých 24 hodin, chybělo ale to nejdůležitější – připravit na tu událost srdce jejich obyvatel. Archanděl už měl „fiat“ od faráře i představitele farnosti – svědků poutě, nyní potřeboval ještě „fiat“ věřících z Cancelady.

Vyslovili jsme je všichni koncem srpna při mši svaté na pouti k uctění Srdce Panny Marie. O posledních nedělích v srpnu a prvních v září k nám přijel otec Just a během mši svatých pronesl překrásné homilie o ustavičné adoraci. Jeho slova byla vzrušující a plynul z nich neobyčejný pokoj. Zdůrazňoval, že Cancelada je místo zvolené Bohem pro velké věci. Společně s knězem misionářem jsme se pustili do práce a dílo začali, slavili jsme

Vstup do kostela v Canceladě

► mše svaté v Canceladě i jinde. Otec Just hlásal slovo a shromažďovali jsme přihlášení od budoucích adorujících. Společně s Mercedes a Lolitou jsme navštěvovali rodiny dům od domu, hlásali jsme katecheze o skutečné přítomnosti Ježíše v hostii a o jeho zázračném působení v místě adorace. Zvali jsme farníky k tomu, aby se zapojili do adorace, a vybírali jsme hodiny v týdnu, kdy by konkrétní osoby mohly pobývat s Ježíšem.

Kolik radosti nám přinesly pozitivní odpovědi tolika lidí, skvělých a štedrých vůči Bohu, kteří se rozhodli věnovat svůj čas, aby Ho mohli uctívat! Aby mohly adorace začít a aby mohly dveře kostela zůstat otevřené ve dne v noci 24 hodin, bylo nutno najít farníky na 168 hodin v týdnu...

Velice mi to připomínalo příběh z Tihaljiny, vesničky poblíž Mostaru ztracené na mapě bývalé Jugoslávie. Tyto dva příběhy si jsou podobné, ačkoliv je dělí 20 let. Otec Jozo, duchovní správce farnosti Medžugorje, se dostal do Tihaljiny po jedenapůlročním pobytu ve vězení. V místním kostele se nachází socha Panny Marie, lišící se od jiných zvláštní krásou. Její cena odpovídala ceně za postavení celého kostela. Stalo se tak proto, že státní správa sochu, kterou kněz objednal v Itálii a nechal zhotovit podle popisu dětí, které Pannu Marii viděly, na hranici zadržela. Státní správa požadovala velmi vysoké clo, aby se nedalo zaplatit, a tak socha se do farnosti nikdy nedostala. Tehdy se stalo něco výjimečného – obyvatelé vesničky si vzali přesčasy a pracovali, aby mohli clo zaplatit, sochu přivést a umístit v kostele.

Když jsem o tom uvažoval, pomyslel jsem si: „Jestlipak bychom dnes dokázali projevit takovou lásku k Neposkrvněné? Jestlipak bychom my – kněží – měli dnes takovou sílu, abychom dokázali prosit o podobnou obětavost?“

Když jsem odhalil podobnost obou těchto příběhů (nabrání hodin práce přesčas – darování vlastního času k adoraci), pocítil jsem obrovskou radost. Řekl jsem si: „Cancelada je Bohem vybraná. Bezpochyby zde Bůh chce vykonat veliké věci.“ Díky hodinám práce navíc, které nezištně darovali farníci, také zde byl v potu tváře vybudován kostel. Postavili jej otcové a synové, kteří jsou dnes dědy a otcí. Toto dílo bylo zbudováno na pozemku, který

farnosti darovala rodina Romero Martín; velice si přáli, aby také Cancelada měla svůj kostel. Mnohé firmy se zaměřením na stavby, renovace, dekorace a vybavení nabídly svoji pomoc – vždycky štedrou, nezištnou, bez ohledu na čas. Právě v této svatyni od 27. ledna 2004 setrváváme v nepřerušované adoraci už deset let! Je to skutečný div! Zázrak Eucharistie v srdci jednoho městečka, v nejmenší farnosti u Středozemního moře na Costa del Sol. Pán obrací své oči k nejmenším, ubohým a slabým tak, jak pohlédl na stáj v Betlémě, v nejmenším městečku, jehož jméno znamená „Dům chleba“. Tam se narodil Ježíš Kristus, skutečný Bůh a skutečný člověk, Chléb betlémský, Chléb eucharistický, a tam byl uctíván pastýři i králi. A nyní se stal nejdůležitějším obyvatelem Cancelady!

Pán vyšel navždy z vězení, zámky se rozlomily, otevřela se brána zlatého svatostánku, Ježíš vyšel a usadil se na oltáři v monstranci, viditelný. Zámky na dveřích našeho kostela se také rozlomily a od té doby tam můžeme všichni vcházet neustále, ve dne i v noci. Od toho zázračného dne není už Pán Ježíš nikdy sám, stále někdo pobývá s Ním. Dříve jsem spousta těch lidí neznal, a teď je vlastně znám všechny. Nehledali jsme je, ale stalo se tak, jak řekl otec Just: Bůh je přivedl. On sám zve všechny lidi ochotné přijít k adoraci ze všech městeček Costy del Sol! Od Malagi po Algeciras. Přivádí k adoraci Nejsvětější svátosti lidi z celého světa, kteří do Cancelady přijíždějí na dovolenou.

Je to neuvěřitelné – přijít do kostela o půlnoci a potkat rodinu z Koreje, jak

klečí před Pánem. Nebo za rozbřesku uvidět mladíka z podniku, který se stará o čistotu města, jak v leslém firemním oblečení uctívá Ježíše hodinu před začátkem práce. Či spatřit rybáře ze San Pedro de Alcántara, který se cestou na rybí trh zastaví v Canceladě na hodinovou adoraci...

Jediným zdrojem štěstí, uzdravení, lásky a plnosti života je Ježíš přítomný v Nejsvětější svátosti. Jestliže k Němu lidé přicházejí s vírou, Ježíš v jejich životě uskuteční neuvěřitelné proměny, uzdraví, požehná, odpouští i evangelizuje. Rovněž i my, kdo sloužíme v tom kostele, se cítíme uzdravováni, milováni, požehnaní a zakoušíme odpuštění.

Když se člověk radikálně odtrhne od každého hříchu, důvěruje plně Božím milosrdenství, vzdá Ježíši chválu a čest, jaká Mu náleží, velebí Ho, tehdy Ježíš v lidském srdci ustanovuje své království. A je to království spravedlnosti a míru, svatosti a milosti, lásky a pravdy. Pouze Ježíš Kristus přináší světlo, bratrství a pokoj v rodinách, způsobuje, že rozbitá manželství se znovu spojují, vesničky vstanou k novému životu v lásce k Bohu a k bližnímu. Život v milosti posvěcující, zachovávaní Božích přikázání přináší rovněž rozkvět života farnosti.

Adorace se stala způsobem mého života a života celé farnosti. Zažívám pokoj, vrhám se do Pánova náručí. Víím, že On udělá víc než to, co bych mohl v rámci apoštolátu udělat já. Odpočívám a vidím, že Pán je ten, který jedná.

*Zpracovala M. Radomská
(Z Miłujcie się 4/2013 přeložila -vv-)*

Pohled do kostela Neposkrvněného Srdce Panny Marie v Canceladě

Zrozeni na kříži

Tvrdou a krvavou kolébku má naše synovství Boží – kříž Páně. Ježíš se ve své nesmírné dobrotě sám do ní položil. My jsme měli trpět, my se sami odsoudili ke všem bolestem a ke všemu zániku, ke kterému jen může odsoudit pošetilý útěk od Boha, kterým utekl Adam a kterým jsme my všichni kdy prchali před tváří Boží. Prchali jsme jako Adam, jako Kain, jako Jonáš. Kdo sečte všechny způsoby, kterými člověk utíkal před tváří Páně? Proto stanul Ježíš na rozcestí lidstva. Stanul před námi a nastavil, rozpráhl na kříži své paže, jako matka rozprahuje své paže k nerozumnému dítěti, které běží, nedívá se a řítí se do záhuby. Rozpráhl své paže na kříž, abychom měli jistotu, že tato jeho rozevřená ochranná náruč bude na věky otevřena; proto ji přibíl na kříž. Tak krásně praví svatá Kateřina Sienská: „Ježíši, nebyly by tě na kříži udržely hřeby, kdyby tě tam nedržela láska.“

My sami jsme si nemohli pomoci. Všechno, co jsme podávali Bohu, bylo nakaženo červem porušenosti prvního hříchu. Tak všechno naše přibližování k Bohu bylo bolestné vyjadřování, že my bychom měli zemřít, že smrt a zničení zvířete, kadidla a obilí znamená, že člověk uznává zaslouženost této smrti.

Protože pouhý člověk ve své porušené konečnosti nemohl odčinit nekonečnou urážku Boží, proto přichází Ježíš Kristus, jednorozený Syn Boží. Přichází jako Bůh a člověk a jako bohočlověk zaplatil mocí a silou svého božství ve svém člověčenství za naše hříchy. Tím mělo jeho zadoštiučinění nekonečnou cenu. Jsme tedy vykoupeni. Za neposlušnost prvního člověka podal On, Bohočlověk, poslušnost až k smrti, poslušnost nekonečné ceny.

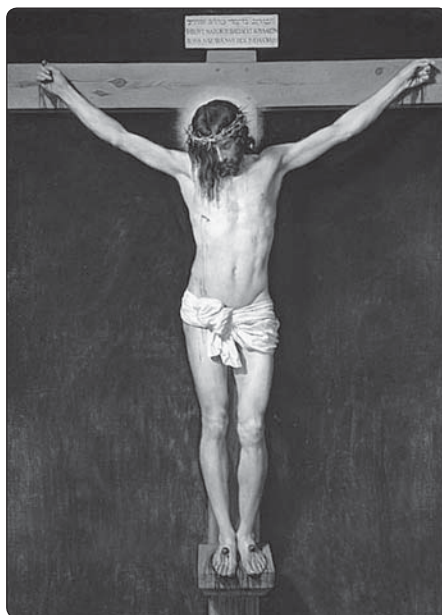
Zároveň ale byl spojen s námi, byl jedním z nás, nesl naše svaté člověčenství, které obětoval. Tím za nás zaplatil a tím našemu lidskému člověčenství opět zjednal synovství Boží.

Byl naše hlava, jeden z nás, nejlepší z nás, nejdokonalejší z nás jako Syn Boží, a když zaplatil nekonečnou cenu, zaplatil nekonečně za nekonečnou urážku. Tak jsme se stali zase Božími dětmi. Tak se zrodilo, znovu zrodilo na kříži na-

še Boží synovství. Pod jedním stromem jsme je ztratili, na stromě kříže nám podruhé uzrálo a bylo podáno již ne jako plod smrti, nýbrž jako ovoce života. Je dobré rozjímat o tom, jak povstalo naše znovuzrození, jak povstalo naše znovunalezené člověčenství dětí Božích. Na kříži, v hrozných mukách Ježíše Krista! Kdy pochopíme tuto nesmírnou lásku? Nikdy, protože na to bychom museli být Bohem, abychom pochopili, co je to Bůh a jaká to byla oběť, když On vzal na sebe naši podobu otroka, aby nás svou krví v lidském člověčenství vykoupil!

Ježíš se ničeho neušetřil, žádné bolesti. Nebylo bolesti, kterou by nebyl vzal na sebe, jediné bolesti, která vyrostla z prvního odvrácení se tvora od Tvůrce, z prvního rozvrácení řádu prvním člověkem.

Vzal na sebe hlad a bidu a bezmocnost a zimu malého dítěte, únavu tělesné práce a nevědek práce intelektuální. Byl nemilován za tolik lásky, byl nechápan a zraňován tam, kde se nejvíce dával. On, Bůh, byl pokládán za rouhače, On, jenž tak horoucně miloval svůj národ, byl prohlášen za hlavního nepřítele svého národa, jenž musí spíše zahynout, nežli aby pro Něho, pro jeho výstřednost byl obětován celý národ. Vzali Mu čest a dobré jméno, byl poplíván, usmýkán, bičován, v krvi se utápí jeho svaté tělo u bičovacího sloupu i na kříži. Opřeno je jeho svaté tělo a zmučené a rozdrásané svaté tě-

lo o drsnou kůru, údy nataženy, ústa hoří v horečce, roje hmyzu jitří jeho svaté rány a On je proti tomu všemu bez pomoci. Jeho sluch rozdírá ďábelský chechtot vrahů, jeho nepřátel, velekněží, rouhání, posměch a vyzývavý křik, aby sestoupil z kříže. Ďábel jako by tušil, že Ježíšova láska je silnější než krutá muka, že nestoupí, a proto mu chtěl co nejkrutěji ztrpčit jeho sladkou obětující se lásku.

Byl opuštěn ode všech. U kříže se tulí Marie a jen hlouček zbožných žen, protože z mužů tam zůstal jen Jan, Miláček Páně. Jeden z učedníků Krista prodal, druhý zapřel, všichni utekli před hrozbou, křivdou a nespravedlností veřejně doznanou, i velekněžími, kteří nepopřeli před Jidášem nevinu Kristovu. Ale co se jim jednalo o vinu nebo nevinu! Ježíš jim byl nebezpečný, ohrožoval jejich starý zákon. Museli by ustoupit se svým starým kněžstvím, a proto ať je utracen ten, který chtěl vybudovat nové náboženství na lásce, ne na strachu, ne na počtu a na váze obětí Hospodinu i jim.

Když volal Ježíš k nebesům: „Je dokonáno, v ruce tvé, Pane, poručím duši svou“, naplnil úlohu Vykupitele. Zaplatil za nás svrchovanou poslušností, On, Syn Boží. A v této jeho oběti, v jeho posledním vítězném zvolání stali jsme se opět Božími miláčky. Více než Božími miláčky. Jeho dětmi, účastníky jeho vlastní přirozenosti a jeho božského života. Při smrti Kristově roztrhla se opona chrámová ve dvě. Roztržena přehrada jen hrůzné úcty mezi Hospodínem, mocným Bohem, a mezi námi, ubohými ničemnými tvory. Již vás nebudu nazývat služebníky, nýbrž přáteli svými. Více: dětmi svými.

Nezapomínejme nikdy na to, že jsme se stali dětmi Božími na kříži. Ježíše Krista stálo mnoho naše vykoupení a naše synovství. Tolik opuštěnosti, tolik hořkosti, tolik muk a úzkosti, že sám volal, že je smutná jeho duše až k smrti. A ty bys chtěl brát na lehkou váhu své Boží synovství? Tobě by nebylo vůbec líto tvého Spasitele? Nezapomínej, že musel za všechno zaplatit, že každý tvůj hřích byl obsažen v jeho vzdechu, v jeho bolestech, že každý hřích vynutil krvavý pot, že z těch svatých ran, jedna rána a jedna

► krupěj je také tvá, že to je naše dílo, toto tělo rozedrané, poplivané, zohavené. Ježíš všechno rád obětoval, jen jedno bylo pro Něho strašnou mukou, když svým vševědoucím zrakem viděl v budoucnosti ony nešťastníky, kterým je lhostejná bolest Páně, kteří nechťejí jeho lásku, milosrdenství, jeho obětavou lásku, kteří volají, aby krev Páně sestoupila jako mstící krev na ně a na jejich syny.

Když Ježíše Krista tolik stálo naše synovství, nemůžeme, nesmíme se spokojit s tím, že jakžtakž si uchováme své svaté synovství. Věřu, to by bylo málo před potokem slz a krve nejdražší. To všechno Pán pro tebe podstoupil, to vše ti dal, nejenom aby ses stal dítětem Božím, nýbrž abys mohl žít jako dítě Boží, nejenom abys slul synem Božím, nýbrž jím byl a podle toho též žil. Abys dále rostl podle svého svatého synovství. Vždyť tato krev Páně má nesmírnou sílu. Tak jako stačila obmýt Božími dětmi, tak také stačí všechny posvětit, ozbrojit je proti všem jejich s klónům, nedokonalostem a slabostem, je s to přetvořit povahy nejvzpornější, jen když se otevřeme síle svaté krve Páně.

Proto čerpej co nejhorlivěji z moci a síly svaté krve Páně. Kříž Páně unese i tebe, unese celou tvou touhu a slabost, pomůže ti, abys mohl duchovně růst ve svém synovství, které jsi natrhal ze svatého stromu kříže poslušnosti Ježíšovy. Ježíš se nespokojil s tím, že jednou podal svou oběť na kříži. Když proměnil při poslední večeři své tělo a svou krev, proměnil je jako tělo podané v oběť a jako krev nabídnutou k oběti. Na kříži pak toto podání a nabídnutí bylo přijato a naplněno. Tak přikázal Ježíš, abychom proměňovali jeho tělo a krev, jakožto tělo obětované, jako krev nabídnutou k prolití. Tak tomu má být od věků do věků. To je ona nová oběť. Církev koná tuto oběť, koná to, co Ježíš ustanovil, na jeho památku, zpřítomňuje, co bylo podáno při poslední večeři, proměněno při poslední večeři a obětováno na kříži. Ježíš chtěl, aby tato jeho oběť lásky na věky stála před námi. Jako výzva. Jako výzva našemu synovství. Církev oděla oběť Kristovu svatými obřady, protože cítila posvátnost a nesmírnost oné oběti, že se nechťela jen tak říkajíc holýma rukama dotýkat svatých tajemství lásky Páně.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Opět vás zvu. Začněte boj proti hříchu, jako v prvních dnech, jděte ke zpovědi a rozhodněte se pro svatost. Boží láska poteče skrze vás do světa, pokoj zavládne ve vašich srdcích a naplní vás Boží požehnání. Já jsem s vámi a před mým Synem se za vás přimlouvám. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. března 2014

Zpřítomňuje se tu oběť kalvárská a poslední večeře. Zpřítomňuje se tu také zrození tvého Božího synovství. Tak by nás měla každá mše svatá, každá oběť mše svaté upamatovat na nesmírné obdarování, kterého se nám dostalo na kříži, a na povinnost, kterou jsme přijali – žít v síle a světle tohoto svatého synovství. Aby krev Páně stála před našim duchovním zrakem jako velký závazek, k ustavičnému uskutečňování, prohlubování, naplňování a zdokonalování našeho synovství. A když se Ježíš podal v oběť nebeskému otci a my jsme také jeho dětmi a víme, že Bůh je hoden nesmírné a věčné slávy a teď jsme Božími dětmi, již ne cizí, již ne jeho nepřátelé, když Ježíš očistil všechno, co máme, i nás, že můžeme dnes podat sebe v oběť; podejme onu poslušnost, kterou Ježíš uskutečnil svou oběť, podejme svou poslušnost hlavně tam, kde krvácí srdce, kde jsme podobnější Ježíši velkodušně obětujícímu sebe celého; obětujeme

tam ve spojení s obětí Kristovou všechno, co je nám těžké, krvavé, bolestné, všechny své slzy, ústrky, krev, pot, únavu, nevděk, urážky a krivdy. To vše spojme jako děti důvěřující Otcí a přesvědčené, že Otec si zasluhuje, abychom toto všechno přijali v důvěře z jeho rukou a podali Mu to s důvěrnou oddaností tak, jako dítě podává sebe Otcí.

Krásná je mše svatá v tomto smyslu, z tohoto hlediska, jinak tak málo známého. Je to více než obřad, je to oběť dítěte sebe, ve vzpomínce na to, jak toto dítě v první oběti prvního svého Bratra stalo se Božím dítětem, a že je vhodné a spravedlivé, aby i ono dovedlo, když má takovou pomoc a sílu, stát se samo podobně tak jedinou obětí všemi skutky a kroky, svou celou bytostí, jak to ukázal jednorozený Syn Boží.

Z knihy Podstata křesťanství. Živé synovství Boží. Vydal Bohuslav Rupp, Praha 1947 (str. 57-62)

Hodina smrti Ježíšovy • Úcta k jeho milosrdenství

Zvláště v pátek pomyslete na moji hodinu smrti. Je dnes jako tenkrát hodinou milosti pro celý svět. Uctívejte moje Srdce, které bylo otevřeno v tuto hodinu. Uvažujte nad mojí láskou, když vnímáte moje rány, a uctívejte je. Modlete se za hříšníky. Vyprošujte si milosti ode mě. V této hodině vám je chci dát. Budete moci dělat všechno, když v milostiplném rozjímání a uctívání mého milosrdenství mě budete prosit o záchranu a spásu pro celý tento svět. Proste a důvěřujte. Moje hodina smrti je hodinou triumfu Božího milosrdenství a lásky. Ponořte celý svět do vaší důvěry do největších hlubin této ke všem slítné lásky a děkujte už dnes za to, že vaše prosby vyslyším.

Sestra Františka Maria od Ukřižované Lásky, z knihy „Boží milosrdenství a láska“

Otec vyhoštěných

15. dubna – sv. Damián Josef de Veuster SSCC (1840–1889)

11. října 2009 byl Damián Josef de Veuster papežem Benediktem XVI. v Římě svatořečen. Při svém kázání poctil papež nového světce takto: „Jeho misijní činnost, která mu působila velkou radost, dostála v lásce k bližním svého vrcholu. Nikoliv beze strachu a nechuti se rozhodl jít na ostrovy Molokai, aby sloužil nemocným leprou, kteří tam žili opuštěni ode všech. Tím se vystavil nemoci, kterou tito lidé trpěli. U nich se cítil doma. Tak se stal služebníkem Slova trpícím služebnictvem, v posledních čtyřech letech života malomocný mezi malomocnými.“

Apoštol malomocných

Damián de Veuster se narodil 3. ledna 1840 v Tremelo v Belgii jako sedmé dítě jednoho rolníka. V 18 letech se rozhodl během misie redemptoristů vstoupit do řádu. O rok později se připojil ke Kongregaci Nejsvětějšího Srdce Ježíše a Marie v Leuven. Misionářům tohoto řádu byla svěřena duchovní péče o Sandwichské ostrovy, dnes řetěz Havajských ostrovů.

V roce 1873 se nechal Damián přemístit na ostrov Molokai, kde byli na jednom poloostrově izolováni nemocní leprou. Tady našel světec svůj vlastní životní a pastýřský úkol. V nezištné obětavosti se věnoval odvvrženým jako lékař a kněz, takže se stal skutečným „apoštolem malomocných“. Když přišel na Molokai v roce 1885 jistý lékař, aby zkoumal malomocenství a jeho původce, zjistil s překvapením, že se Damián už nakazil, ale navzdory své nemoci se věnoval službě nemocným.

Ve věku 49 let zemřel světec 15. dubna 1889. Jeho tělesné pozůstatky byly převezeny v roce 1936 do Belgie a uloženy v klášterním kostele v Leuven.

Příklad světce dal vzniknout hlavně v USA a v Anglii nadacím a spolkům, které se chopily boje proti lepre a izolaci nemocných a působí dodnes. Tak byl ustanoven mimo jiné v roce 1954 každoroční „Světový den nemocných leprou“.

Platí jenom láska a obětavost

Papež Jan Pavel II. poukázal v roce 1995 u příležitosti blahořečení Damiána de Veuster v Bruselu na jeho zvláštní způsob svatosti. On organizoval náboženský, sociální a společenský život na Molokai, na ostrově, který byl v té době společností opovrhován. U něho každý našel uznání a jistotu, že v životě platí jenom láska a obětavost. To ho dělalo šťastným. Tak se stal Damián de Veuster příkladem, že se láska ke Kristu neodděluje od tohoto světa, ale vede k tomu, abychom bližní milovali až k oběti vlastního života.

Chlouba Belgie – čest celé církve

„Nacházím své štěstí v tom, že mohu sloužit Pánu v jeho ubohých a nemocných dětech, které jsou ostatními lidmi vyloučeny ze společnosti,“ řekl Damián při pohledu na svoji službu u nevléčitelně nemocných lidí. Nový světec byl označen představenými svého řádu jako „příklad lidskosti, apoštol malomocných, hrdina lásky k bližním a inspirace pro všechny lidi, kteří se cítí být povoláni sloužit vyloučeným a zapomenutým, jako chloubou Belgičanů a Havajanů, čest celé církve“. Důvod pro to vidíme v tom, že on, aby následoval Krista, nejenomže opustil svoji vlast, nýbrž pohrdl svým pozemským životem a svým zdravím, aby se vydal za bližní, kteří potřebovali pomoc. To se mu stalo nakonec zárukou věčného života.

Z čeho čerpal Damián de Veuster sílu pro svůj neobvyklý apoštolát? Odpovídá sám sobě: „Svoji útěchu nacházím v průvodci, který mě neopustí: v našem Spasiteli ve svaté Eucharistii.“

Kristus, který se ve své lásce k lidstvu daroval v eucharistické svátosti, mu dal milost, aby svůj život obětoval a vytrval jako přítel a průvodce těch, které ostatní opustili, nebo jimi pohrdli ze strachu nebo ze soucitu.

*Z Directorium spirituale, duben 2010
(Přeložil -mp-)*

PAPEŽŮV APEL NA MAFIÁNSKÉ ORGANIZACE: OBRAŤTE SE, ABYSTE NESKONČILI V PEKLE!

Papež František se setkal s příbuznými obětí zavražděných mafiánskými organizacemi. Jako biskup Říma se tak dotkl jednoho z palčivých problémů dnešní Itálie. V kostele sv. Řehoře VII. nedaleko vatikánských hradb se 21. března večer shromáždili zástupci rodin, které oplakávají oběti organizovaného zločinu. Dlouhý seznam obsahoval 842 jmen, včetně 80 dětí. Během setkání, které mělo charakter modlitebního bdění, byla přečtena jména všech obětí. Chci se s vámi podělit o naději, že vědomí zodpovědnosti na celém světě zvítězí nad korupcí a zkažeností – řekl papež v improvizované reflexi poté, co vyslechl jména všech obětí.

Papež František se na závěr s velkou naléhavostí v hlase obrátil k členům mafiánských organizací:

„Cítím, že není možné skončit, aniž bych řekl pár slov velkým nepřítomným, hlavním aktérům dnes nepřítomným, mužům a ženám patřícím k mafiím. Prosim vás, změňte svůj život, obraťte se, zastavte se a přestaňte s konáním zla! My se za vás modlíme. obraťte se, prosím vás o to na kolenou. Je to pro vaše dobro. Život, který žijete, vám nepřinese potěšení, nedá vám radost, nedá vám štěstí. Moc a peníze, které jste získali spoustou špinavé práce, mnoha mafiánskými zločiny, jsou krvavé peníze, které si nevezmete s sebou do příštího života. obraťte se, ještě je čas, abyste neskončili v pekle. A právě to vás čeká, pokud půjdete dál touto cestou. Každý z vás měl otce a matku, vzpomeňte si na ně! Zaplakejte a obraťte se!“

Dříve než papež František shromážděným požehnal, vložil si na ramena štolu, která patřila P. Giuseppovi Dianovi, knězi zavražděnému mafií. 19. března před dvaceti lety.

Podle www.radiovaticana.cz

NOVÝ HLAVNÍ PŘEDSTAVENÝ SALESIÁNŮ

Desátým nástupcem sv. Jana Boska se stal P. Ángel Fernández Artime SDB (53 let). P. Fernández Artime byl dosud představeným jihoargentinské provincie, kde často spolupracoval také s papežem Františkem.

Podle zpráv tiskových agentur

„Bojím se jenom špatných katolíků.“

16. dubna – sv. Bernadetta Soubirousová (1844–1879)

7. ledna 1844 na severním okraji francouzského městečka v Pyrenejích, v Lurdech, začíná příběh jednoho děvčete, o němž se proslýchalo, „že její pohled byl přitahován něčím velmi vzdáleným, nekonečně krásným a tajemným“. Kdo je ta, o níž bylo toto řečeno? Kdo je Bernadetta Soubirousová?

Cesta do „Cachotu“

Malý měšťanský svět mlýna, kde se Bernadetta narodila, se zdál být po dlouhou dobu bez problémů. Otec Francois, povoláním mlynář, pocházel z prostého domu, matka Louise ze vznešeného rodu Castérotů. Netrvalo ale dlouho a temné perutě hospodářského úpadku položi-

„Cachot“ (sklepení) – pochmurná místnost ve starém městském vězení

ly své stíny na zdravý život rodiny u řeky Lapaca. Tenkrát byli Soubirousovi vícekrát donuceni změnit byt a na konci této odyssey čekalo na rodinu, která byla zcela bez prostředků, ubytování sice bez nájmů, ale ve vlhkém stavení „Cachot“ (skle-

pení) – v temné pochmurné místnosti ve starém městském vězení.

Astmatická slaboučká Bernadetta nebyla schopna o svých 14. narozeninách ani číst, ani psát, ani dosud nedostala možnost přijmout první svaté přijímání. K hlavním úkolům mlynářovy dcerky, která kvůli své jemné tělesné konstituci dělala spíše dojem staršího dítěte, patřilo vykonávání domácích prací, pasení ovcí na pastvině u Bartrés blízko Lurd a sbírání dřeva do kamen v domácí ubytovně.

Setkání s „krásnou Paní“

11. února 1858 mezi 12.00 a 12.30 hodin se zjevila Bernadettě ve výklenku skalní jeskyně „Massabielle“ („stará skála“) blízko řeky Gávy „mladá, mimořádně krásná paní“. Postava byla oblečena do „sněhobílého oděvu“ a do „drahocenného pláště se závojem“, který byl převázan pásem, jehož „modř působila skoro bolestivě“. Na bosých nohou zářily dvě zlaté růže. Dáma předkládá Bernadettě důkazy o své skutečné přítomnosti. Když se mlynářova dcerka zadívá na tajemnou postavu, připadá jí, že „není sama sebou“. Vypadá totiž jako „anděl na oltáři, ...ale ještě krásnější“. Bernadetta a Dáma se spolu modlí růženec, přičemž Dáma slova Zdravas, Maria vynechává, ale jenom nechává perly proběhnout mezi prsty. Modlitba je vždycky přerušována rozhovorem obou. „Neslibuji ti,“ říká vizionářce, „že tě udělám šťastnou na tomto světě, určitě ale na tom druhém.“

Sv. Bernadetta Soubirousová

„Žijeme přece ve druhé polovině 19. století“

Jak se chová „věda“ a měšťanská společnost k příhodám u jeskyně? V kavárně místní honorace „Progrès“ („Pokrok“) obíhají různé zvěsti. Tak si může „jedna svárlivá ženská, pěkná jako obrázek, dovolit špásovat s ubohým prostým dítětem“. Zjevení něčeho nadpřirozeného? Nemožné! „Přece žijeme ve druhé polovině 19. století,“ dává svým hostům v úvahu kavárník Duran.

A úřady? Prostřednictvím císařského státního návladního Jacometa nenechávají nic neprozkoumaného a nutí Bernadettu k falešné výpovědi o zjevení Dámy a chtějí ji odhalit jako domnělou podvodnici. Bernadetta ale zůstává pevná a odpovídá na otázky stále znovu pravdivě, co viděla a slyšela.

Pramen teče – rozloučení s jeskyní

Mezitím se Bernadetta na pokyn Dámy, která se později představila jako „Neposkvrněné početí“, prohrabala v jeskyni holýma rukama k prameni, jehož voda v následující době uzdravila mnoho těžce nemocných, dokonce smrtelně nemocných. Mezinárodní skupina lékařů vyhodnocuje uzdravení, která jsou nahlášena.

Ještě naposledy prodlévala vizionářka v roce 1866 na tom místě, kde se

Z myšlenek sv. Bernadetty

„Ježíši, tisíckrát raději zemřít, než Ti být nevěrná!“

„Můj Ježíši, ...chtěla bych raději být s Tebou ukřižována, než bez Tebe požívat všech přijemností tohoto století.“

„Poslouchám Ježíše, který mi často říká: Moje dcero, dej mi své srdce, chci je mít nerozdělené.“

„Co to znamená milovat? To znamená poslouchat.“

„Mám jenom jedno srdce, a proto v něm smí vládnout jenom Bůh a úplně je vlastnit. Svět je ode mě také žádá, ale to proto, aby je zkazil.“

Neposkvrněné početí, nejblahoslavenější Panna a Matka Boží, Bernadettě 18krát zjevila. Dívka líbala skály a vzlykala v slzách: „Ta jeskyně byla mým nebem na této zemi.“ Potom opustila svoje rodné město Lurdy navždy, aby vstoupila v Nevers do kláštera Milosrdných sester sv. Gildardy, kde se stala pomocnicí v kuchyni, sestrou v nemocniční stanici a sakristiánkou.

Několik málo let po Bernadettině oblačce se ve Francii odehrávaly převratné historické události. Vypukla válka a německá vojska dobyla už všechny departementy v okolí Nevers. V této situaci ohrožení kláštera sv. Gildardy se přihodilo, že rytíř Gougenot de Mousseaux se ptal Bernadetty, jestli se bojí německých jednotek, které se sem tlačí. „Ne,“ odpovídá řeholnice a dodává lakonicky: „Bojím se jenom špatných katolíků.“

Utrpení a smrt Bernadetty

Utrpení Bernadetty – teď také z důvodu onemocnění tuberkulózou – se stupňuje k neúnosnosti. Ale „všechno mlčky snášet, abych se Ježíši líbila, to znamená milovat“, poznamenala si řeholnice v letech 1873–1874 do svého deníčku. Potom nadešel den 16. dubna 1879. Je velikonoční středa, 15 hodin. Bernadettina spolusestra Margareta Magnié říká: „Zůstane mi nesmazatelně zapsáno v srdci, jak Bernadetta ve své hodině smrti ... upírala své zpola vyhaslé oči na sochu svatě Panny, která stála blízko ní. ... Věřím, že Bernadetta měla své poslední nebeské zjevení.“ Potom sklonila Bernadetta hlavu na stranu a odevzdala svoji duši nebi.

Životně prožitá pravda je něco jiného než pokusně potvrzená správnost. Přístup Bernadetty objeví jenom ten, kdo je schopen prožít padnutí na kolena před tou postavou, která se v pohledu vizionářky zjevila jako „krásná Dáma“, jako „Neposkvrněné početí“.

Bývalá pasačka z Bartrès zůstane pro vidoucí duši tou pastýřkou, která chrání, co je svěřeno do její ochrany v oblasti zdánlivě osvětleného, z této strany však zatmělého, odbožštěného světa. Která chrání skutečnost, jež se ukazuje jako odkrytí věčného v čase. U „staré skály“ v Lurdech se toto věčné hvězdně odráží v ozářených očích Bernadetty.

*Z Kirchliche Umschau 3/2013
přeložil -mp-*

Komise OSN zveřejnila zprávu o zločinech severokorejského režimu

Zločiny spáchané severokorejským režimem jsou srovnatelné se zločiny nacistů, jihoafrického apartheidu či Rudých Khmerů. Na zasedání Rady pro lidská práva v Ženevě to prohlásil Michael Kirby, australský soudce angažovaný v žalobě na Severní Koreu před OSN, píše vatikánský deník L'Osservatore Romano. Kirby připomněl, že potírání podobných zločinů vždy vyžadovalo odvahu ze strany velkých národů.

Právníci, které OSN v březnu loňského roku pověřila zpracováním materiálu o zločinech proti lidskosti v Severní Koreji, představili čtyřsetstránkovou zprávu založenou na svědectví 320 uprchlíků. Raport popisuje systematické zotročování nebo přímo vyhlazování lidí, sexuální násilí a další nevýslovné krutosti, které – jak uzavřel soudce

Kirby – ukazují Severní Koreu jako totalitní stát, který nemá v současném světě obdoby, jako „temnou propast, v níž lidská práva, důstojnost a lidskost jsou kontrolovány, upírány a nakonec zcela potírány“. Podle soudce Kirbyho se svět, který příliš dlouho ignoroval evidentní skutečnosti, už nyní nemá na co vymlouvat.

Severokorejský režim spolupráci s komisí OSN odmítl a po zveřejnění raportu vznesená obvinění kategoricky popřel. Závažnější však je, že zpráva komise nepřesvědčila Čínu, která má z pozice stálého člena Rady pro bezpečnost Organizace spojených národů právo vetovat případné předání severokorejské kauzy Mezinárodnímu trestnímu soudu v Haagu.

Podle www.radiovaticana.cz

Odebírání dětí na základě politického přesvědčení rodičů?

Rodičům s radikálním politickým přesvědčením by podle londýnského starosty Borise Johnsona měl jejich děti odnímat stát, což je chmurná vyhlídka vzhledem k tomu, že rodiče, kteří podporují i velké politické strany jako Strana nezávislosti Spojeného království (UKIP), se už cílí útoků sociálních služeb stávají.

Johnson písíci svůj každotýdenní fejeton uvedl, že: „Zákon by měl zjevně k radikalizaci přistupovat jako k formě zneužívání dětí.“ Ač se tato myšlenka prosazuje pod uvedeným rozumným ospravedlněním, že se tím zabrání, aby děti byly přetvářeny na „potenciální zabijáky či sebevražedné atentátníky“, tak Johnson tvrdí, že by to bylo možno uplatňovat i za poněkud vágnější okolnosti, jako když dítě učí, aby bylo „plně nenávisli“. Tento starosta říká, že i děti, jejichž rodiče jsou přívrženci Britské nacionální strany nebo pravicových organizací, které vehementně oponují imigraci, by v „extrémních“ případech mohly být přebírány do státní péče. Avšak děti

se už svým rodičům odebírají, a za daleko méně extrémních okolností.

V roce 2012 rada místního hejtmantství odebrala děti z pěstounské péče jednomu páru, protože byli členy UKIP, což je třetí největší politická strana Spojeného království, a očekává se, že zvítězí v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu. Sociální pracovníci řekli rodičům, kteří měli příkladnou historii pěstounské péče, že jim děti odebírají, protože patří k „rasistické straně“. UKIP je považována touto radou za „rasistickou“, protože oponuje „aktivnímu prosazování multikulturalismu“.

Johnsonův úvodník vyšel jen týden poté, co ve Skotsku schválili zákon, který určuje státního kurátora každému dítěti v zemi do věku 18 let, což je krok, který Křesťanský institut popisuje jako „strašlivé prodloužení chapadel státu do rodinného života“. Zákon tak v podstatě zachází se všemi rodiči jako s potenciálními zneužiteli dětí.

*Zdroj: prisonplanet.com, překlad
Miroslav Pavlíček (redakčně kráceno)*

Genderové kvóty podporují takové typy žen, které nerepresentují většinu žen

Od druhé světové války se v Itálii vystříдалo 63 vlád, s průměrným trváním pouhých 370 dní. Poslední kabinet premiéra Renziho pokračuje v reformě italského volebního zákona, v jehož rámci ovšem neschválil tzv. genderové kvóty. Má však vůbec smysl legislativně stanovit přítomnost žen v politice? Pro Vatikánský rozhlas odpovídá novinářka (a matka čtyř dětí) Constanza Mirianová:

„Myslím, že je nutné změnit zacyklení a spíše požadovat odlišnou účast žen v pracovním světě. Jako ženy jsme povolány k péči o život a alespoň v prvních letech života dětí bychom na ně měly mít více času. Mám tudíž pocit, že pokud žena požaduje stejná práva jako muž, postrádá ctizádost. Jestliže žádáme o vstup do mužského světa s jeho rytmy a styly, dopouštíme se

násilí na ženách, na podstatě ženskosti, která se hluboce a strukturálně odlišuje od mužské. Věřím, že většině žen záleží více na vztazích a osobním životě, které se jen stěží daří skloubit s prací, vyžadující bezvýhradnou oddanost. V rámci genderových kvót tedy půjdou dopředu jen ony ženy, které jsou ochotné položit na profesní oltář svůj osobní život. A to by v důsledku znamenalo popření ženského přínosu. Byla by to podpora takových ženských typů, které v zásadě nezastupují všechny ženy.“

C. Mirianová je autorkou knihy „Proveď se a buď podřízena“ (*Sposati e sii sottomessa*, Sonzogno 2013). Španělský překlad tohoto svazku vyvolal natolik nežádoucí reakce některých feministických organizací, že nakladatel musel knihu stáhnout z prodeje.

Podle www.radiovaticana.cz

BENEDIKT XVI. ODVOLAL BĚHEM SVÉHO PONTIFIKÁTU TĚMĚŘ 400 KNĚŽÍ ZA SEXUÁLNÍ ZNEUŽITÍ

Po osmi letech neustálého obviňování masmédií, že papež „neučinil nic“, bylo odhaleno, že Benedikt XVI. během svého pontifikátu odvolával kněze z jejich úřadu, když byli uznáni vinnými ze sexuálního zneužívání. V letech 2011–2012 papež suspendoval anebo laicizoval 384 kněží,

což je více než dvojnásobek oproti 171 odvolaným kněžím mezi lety 2008–2009. Dokládá to dokument arcibiskupa Silvana Tomasiho, který speciálně připravil pro komisi OSN pro lidská práva.

Podle Tomasiho bylo v roce 2012 Vatikánu nahlášeno a prozkoumáno 418 nových případů sexuálního zneužívání. Číslo později potvrdil Mons. Charles Scicluna, který byl Benediktem XVI. pověřen dohledem nad obviněními ze sexuálního zneužívání. Papež během svého pontifikátu uskutečnil reformy, které byly pokračováním jeho práce prefekta Kongregace pro nauku víry. Tak byl v roce 2009 rozšířen kanonický zákon, aby biskupové snadněji mohli suspendovat kněze za „závažné pohoršení“.

Ratzinger už jako kardinál tlačil na papeže Jana Pavla II., aby vložil rozhodování v této záležitosti do rukou Kongregace pro nauku víry. V roce 2001 tedy Jan Pavel II. vydal dokument, který vložil zodpovědnost za všechny případy sexuálního zneužívání kleriky pod jeden úřad, když předtím byly jednotlivé kauzy rozděleny mezi více vatikánských dikasterií.

Podle *LifeSiteNews*, 20. 1. 2014

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE V KRAKOVĚ 26.–31. 7. 2016

Kardinál Stanisław Dziwisz oznámil oficiální datum Světového setkání mládeže v Krakově. Proběhne od 26. do 31. července 2016. Na oficiálních stránkách krakovských SDM lze již najít rámcový program setkání.

-red-

Slovensko – petice proti reklamě „Nedele svätíme nákupmi“

Zuzana Vandáková, iniciátorka nedávné slovenské petice proti reklamě „Nedele svätíme nákupmi“, reagovala na negativní ohlas petice:

„Nejsem nahněvaná ani vytočená. Spíše zklamaná. Z toho, že jsme to nechali zajít až tak daleko, tím, že jsme mlčeli. Někdo se už ozvat musel. Tváříme se jako křesťanská země, a přitom se děje toto. Ve většině západních zemí je neděle skutečně volným dnem. A to ani zdaleka nejsou takové křesťanské země jako ta naše. Zeptejte se lidí, kteří musí pracovat i v neděli v nákupních centrech, zda by nebyli raději doma s rodinou? Jejich odpověď je jednoznačná. Bez ohledu na vyznání.“

Jak se dalo předpokládat, média i samotná Evropa to interpretovaly zcela proti nám. Podotýkám, že petice je for-

mulovaná jasně, nejde o stížnost proti soutěži, ale proti reklamě! Kdyby udělali reklamu podobného stylu např. s nárazkou, výsměchem vůči lidem s jinou sexuální orientací, bylo by z toho velké pozdvižení. Málo početná skupina by se cítila nesmírně uražená a diskriminovaná. Neprošlo by jim to tak lehce. A my, věřící, snad nemáme právo ozvat se? Nejde tu jen o nás »bigotní křesťany«, jak byste nás jistě mnozí posměšně označili. Jde o víc. O to, že se z naší společnosti vytratil jakýkoliv respekt k druhým. Jistě, můžete namí-

tat, že ne všichni jsou věřící apod. Já nikomu přesvědčení neberu, ani nikomu nevnučuji svůj názor, přesvědčení, víru. Nežádáme, abyste s námi souhlasili, jen abyste nás respektovali, tak, jako my respektujeme vás.“

Podle *internetového zpravodajství*

Pondělí 14. 4. 2014: 6:05 Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau **7:10** Život koncilu (2. díl) **7:20** Život koncilu (5. díl) **7:30** Přejeme si... **7:45** Misie na živo s organizací Likvidace lepry **8:50** Obec Pobeďim **9:00** Poselství svatých: Svatý Petr **9:10** Interview s milosrdnou láskou: Sv. Vincent de Paul & Sv. Lujza de Marillac **10:00** Nedělní čtení: Květná neděle **10:30** Harfa Noemova **11:00** NOEkreace (222. díl) **11:10** Cirkus Noeland (11. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Poslední večeře **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert skupiny 30tri /SK/: Festival pod věží 2010 **13:20** Být s naším lidem **13:40** Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Zrnko v perle Karibiku **14:25** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **14:50** Noční univerzita: Církevní rozměr víry a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný **15:35** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **16:00** V souvislostech (49. díl) **16:20** Terra Santa News: 9. 4. 2014 **16:40** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **17:15** NOEkreace (222. díl) **17:25** Krasohled (4. díl) **18:00** Salesiánský magazín [P] **18:15** Na koberečku **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení [P] **18:40** Pod lupou: Velká noc [P] **19:10** Ars Vaticana (21. díl) **19:20** Přejeme si... **19:35** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **19:45** Zprávy z Věčného města: 14. 4. 2014 [P] **20:00** Dům nejen ze skla (5. díl) [L] **21:05** Klapka s ... (81. díl): Janem Křivým [P] **22:10** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Znamení kříže **23:30** Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Kulatý stůl – Čekají dítě, potřebují pomoc.

Úterý 15. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 14. 4. 2014 **6:15** Záznam koncertu z kostela P. Marie v Přívoze (SHF 2010) **7:40** Cesta k andělům (82. díl) **8:35** Poslány sloužit **9:05** Budu pomáhat: Iskérka **9:15** Poselství svatých: Svatý Petr **9:25** Semena víry **9:50** Křížová cesta v Píšti **10:00** Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. – Znamení kříže **11:45** Sedmihlásky **11:50** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Hudební okénko (6. díl) **12:45** Ars Vaticana (21. díl) **13:00** Zrnko v perle Karibiku **13:15** Zprávy z Věčného města: 14.4.2014 **13:25** Abraháмова cesta **13:40** Život koncilu (5. díl) **13:50** Olá, peregrino. Ahoj, pútník. **14:25** Kulatý stůl – Čekají dítě, potřebují pomoc **16:00** Přejeme si... **16:15** Obec Madunice **16:25** Čtyřicet let Velkého pátku **17:20** Královna Engadinu **17:40** Léta letí k andělům (64. díl) **18:00** Cirkus Noeland (11. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého [P] **18:35** Sedmihlásky **18:40** Hermie a potopa **19:15** NOEkreace (222. díl) **19:25** Melódia dúhy **19:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 4. 2014 [P] **20:00** Živě s biskupem: Mons. Pavel Posád [L] **21:20** Osmý tón Svatého Hostýna **21:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 4. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 14. 4. 2014 **22:20** Charita ve středu – pomoc rodinám v nouzi **23:20** Terra Santa News: 9. 4. 2014 **23:40** Přejeme si... **0:00** U NÁS aneb od cimbalu u lidové kultuře (92. díl).

Středa 16. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 4. 2014 **6:20** Noční univerzita: Církevní rozměr víry

a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný **7:05** Strání – obec pod Javorínou **7:25** NOEkreace (222. díl) **7:35** Být s naším lidem **7:50** Ars Vaticana (21. díl) **8:05** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **8:15** Pašijový kříž **8:55** Pro vita mundi (92. díl): Jan Rajnoch I. **9:35** Zprávy z Věčného města: 14. 4. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:20** Drslavice **11:30** Sedmihlásky **11:35** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého **11:40** Velikonoční řemesla (1. díl): voskované a batikované kraslice **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Obec Moravany nad Váhom **12:55** Klapka s ... (81. díl): Janem Křivým **14:05** Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau **14:40** Na koberečku **14:50** BET LECHEM – vnitřní domov (17. díl): Peter Dufka **15:05** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **15:12** Zprávy z Věčného města: 14. 4. 2014 **15:22** Živá historie – Hrad Strečno **15:30** Poselství svatých: Svatý Petr **15:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 4. 2014 **16:05** U NÁS aneb od cimbalu u lidové kultuře (92. díl) **17:30** Můj Bůh a Walter: Zlo [P] **18:00** Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená [P] **18:35** Sedmihlásky **18:40** Obec Voderady **18:50** Velikonoční řemesla (1. díl): voskované a batikované kraslice **19:00** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **19:15** Terra Santa News: 16. 4. 2014 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval [L] **21:20** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh [P] **22:35** Sozopol **22:50** NOEkreace (222. díl) **23:00** Generální audience papeže [P] **23:30** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **0:00** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **0:45** Salesiánský magazín.

Čtvrtek 17. 4. 2014: 6:05 Pod lupou: Velká noc **6:35** Kulatý stůl – Čekají dítě, potřebují pomoc **8:05** Olá, peregrino. Ahoj, pútník. **8:35** Velikonoční řemesla (2. díl): Pletení košíčku z pedigu **8:45** Terra Santa News: 16. 4. 2014 **9:05** Přejeme si... **9:30** Mše svatá se svěcením olejů z Vatikánu [L] **11:30** Svatá země 11:40 Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **13:05** Zázrak v prelese **13:40** Generální audience papeže **14:15** Můj Bůh a Walter: Zlo **14:35** Dům sv. Antonína **14:55** Dům nejen ze skla (5. díl) **16:00** Moderátor dne **16:05** Zpravodajské Noeviny: 15. 4. 2014 **16:20** NOEkreace (222. díl) **16:30** Velikonoční řemesla (2. díl): Pletení košíčku z pedigu **16:40** BET LECHEM – vnitřní domov (17. díl): Peter Dufka **16:55** Historie a symbolika obřadů velikonočního trídění: Obřady Zeleného čtvrtku **18:00** Mše svatá na památku Večeře Páně z kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu [L] **19:20** Jeruzalém **19:30** Bible pro nejmenší: Poslední večeře **19:35** Zpravodajské Noeviny: 17. 4. 2014 [P] **20:00** Svatá hodina – modlitební vigilie z Getsemanské zahrady [L] **21:05** Putování po evropských kláštorech: Leo Disch, benediktin z kláštera v Vaals, Belgie [P] **21:30** Cvrlikání [P] **22:40** Evangelium podle Matouše: Velikonoce **23:45** Vatican magazine (763. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:20** Cesta k andělům (82. díl).

Pátek 18. 4. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 4. 2014 **6:20** NOEkreace (222. díl) **6:30** Smysl utrpení **6:45** J. S. Bach: Matoušovy pašije (1) **8:05** Křížová cesta z Lurd **8:30** Svatá země **8:40** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh **10:05** Na koberečku **10:15** STABAT MATER: Giovanni Battista Pergolesi **11:05** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **11:30** Velikonoční řemesla (3. díl): Pletení

tataru **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Poslední večeře **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Živě s biskupem: Mons. Pavel Posád **13:20** Můj Bůh a Walter: Zlo **13:50** Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži **15:00** Křížová cesta rodin [P] **15:20** Bazilika Božího hrobu a Golgota **15:30** Gustav Ištok – Kříž je moje cesta **15:50** Historie a symbolika obřadů velikonočního trídění: Obřady Velkého pátku **17:00** Památka Umučení Páně z Vatikánské baziliky [L] **19:15** Putování po evropských kláštorech: Leo Disch, benediktin z kláštera ve Vaals, Belgie **19:40** Ars Vaticana (21. díl) **20:00** Záznam koncertu z katedrály sv. Václava v Olomouci – Schubert: Salve Regina, W. A. Mozart: Requiem **21:00** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 [P] **21:15** Křížová cesta z Kolosea [L] **23:00** Svatá Edita Steinová – Sedmý pokoj [P] **0:50** Nedělní čtení: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně [P].

Sobota 19. 4. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **6:15** Odkaz předků (3. díl): Ročov **6:30** J. S. Bach: Matoušovy pašije (2) **8:10** BET LECHEM – vnitřní domov (17. díl): Peter Dufka **8:25** Cirkus Noeland (11. díl) **8:55** Sedmihlásky **9:00** Hermie a potopa **9:40** Můj Bůh a Walter: Zlo **10:05** Klapka s ... (81. díl): Janem Křivým **11:05** Velikonoční řemesla (4. díl): Krajovaná kraslice **11:10** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **11:20** Salesiánský magazín **11:35** Odkaz předků (3. díl): Ročov **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny: 17. 4. 2014 **12:25** Nedělní čtení: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **12:55** Přejeme si... **13:10** Terra Santa News: 16. 4. 2014 **14:05** Cvrlikání **15:10** NOEkreace (222. díl) **15:20** Hudební okénko (6. díl) **16:00** Svatá Edita Steinová – Sedmý pokoj **18:00** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria [P] **18:25** Živě s biskupem: Mons. Pavel Posád **19:40** V souvislostech (50. díl) [P] **20:05** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu [P] **20:25** Velikonoční vigilie z Vatikánské baziliky [L] **23:05** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **23:15** Slavnostní koncert z Velehradu 2013 **0:25** Na pořadu rodina – Prožívání církevního roku.

Neděle 20. 4. 2014: 6:05 Ars Vaticana (22. díl) **6:15** Čtyřicet let Velkého pátku **7:05** Cvrlikání **8:15** Olá, peregrino. Ahoj, pútník. **8:50** Pod lupou: Velká noc **9:20** Na koberečku **9:35** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **9:50** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **10:15** Mše svatá na Boží hod velikonoční z náměstí Sv. Petra v Římě [L] **12:00** Požehnání Urbi et Orbi [L] **12:20** V souvislostech (50. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne **13:35** Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **14:00** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh **15:25** Jde o život (7. díl): Církev II. **16:55** Sedmihlásky – Páso dívča [P] **17:00** Cirkus Noeland (12. díl) [P] **17:30** Hermie a přátelé: Ztracený komář poklad **18:10** Můj Bůh a Walter: Zlo **18:35** NOEkreace (223. díl) [P] **18:45** Zprávy z Věčného města: 18. 4. 2014 **18:55** Svatá země **19:05** BET LECHEM – vnitřní domov (17. díl): Peter Dufka **19:25** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** To je Martin Bonner [P] **21:25** Vatican magazine (764. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **22:00** Blahoslavený Duns Scotus **23:25** Ars Vaticana (22. díl) **23:35** Nedělní čtení: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** V souvislostech (50. díl) **0:40** Strání – obec pod Javorínou.

Zahájení hlavní turistické sezóny v Loretě Rumburk doplní **výstava fotografií KRAJINA LUŽICKÝCH HOR** od Josefa Zosera. Rodák z Jiřetína pod Jedlovou představí v ambitu rumburské barokní sakrální památky na tři desítky fotografií, které dokumentují proměny krajiny Lužických hor. Výstava je přístupná **od 21. 5. 2014, od úterý do soboty mezi 10.00 až 17.00 h.** Vstupné je 50 Kč a snížené 25 Kč. Opožděná **vernisáž výstavy proběhne v pátek 16. 5. 2014 od 21.30 h.** v rámci Loretánské muzejní noci 2014. Výstavu pořádá ŘKF Rumburk, více na www.loretarumburk.cz. Informace k výstavě sdělí: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „LASKAVÝ PAPEŽ JAN XXIII.“**, která má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 3.-4. května 2014.** Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 28. dubna 2014** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Římskokatolická duchovní správa v Řimově Vás srdečně zve na **JARNÍ POUŤ V ŘIMOVĚ**, která se koná **v neděli 4. května 2014** ke svátku Nalezení svatého Kříže. **Program pouti: Sobota 3. května** - 18.00 hod. mše svatá v předvečer pouti • **neděle 4. května** - 7.15 a 9.00 hod. mše svatá, 11.00 hod. slavná mše svatá (slouží J. Exc. Mons. Pavel Posád, světící biskup českobudějovický). Během dopoledne příležitost ke svatě zpovědi. Ve 14.30 hod. svátostně požehnaná a zakončení pouti.

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Staré Brno, Mendlovo nám. BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU:
17. 4. Zelený čtvrtek - mše svatá v 18.30 hod. • **18. 4. Velký pátek** - velkopáteční obřady v 15 hod. • **19. 4. velikonoční vigilie** - v 19 hod. • **20. 4. slavnost Zmrtvýchvstání Páně** - v 7.30, v 9 a 11 hod.
 Požehnané Velikonoce na přímluvu Panny Marie Svatotomské přejí čtenářům Světla starobrněští augustiniáni.

Liturgická čtení

Neděle 13. 4. - Květná neděle

1. čt.: Iz 50,4-7
 Ž 22(21),8-9.17-18a.19-20.23-24
 Odp.: 2a (*Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?*)
 2. čt.: Flp 2,6-11
 Ev.: Mt 26,14-27,66
 Slovo na den: *Korunu z trní.*

Pondělí 14. 4. - Pondělí Svatého týdne

1. čt.: Iz 42,1-7
 Ž 27(26),1.2.3.13-14
 Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)
 Ev.: Jan 12,1-11
 Slovo na den: *Dům se naplnil vůní.*

Úterý 15. 4. - Úterý Svatého týdne

1. čt.: Iz 49,1-6
 Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15+17
 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
 Ev.: Jan 13,21-33.36-38
 Slovo na den: *Později.*

Středa 16. 4. - Středa Svatého týdne

1. čt.: Iz 50,4-9a
 Ž 69(68),8-10.21bcd-22.31+33-34
 Odp.: 14c.b (*Vyslyš mě ve své veliké lásce, Pane, v čas milosti.*)
 Ev.: Mt 26,14-25
 Slovo na den: *Odchází.*

Čtvrtek 17. 4. - Zelený čtvrtek

1. čt.: Ex 12,1-8.11-14
 Ž 116(115),12-13.15+16bc.17-18
 Odp.: srov. 1 Kor 10,16 (*Kalich požehnaní je společenstvím krve Kristovy.*)
 2. čt.: 1 Kor 11,23-26
 Ev.: Jan 13,1-15
 Slovo na den: *Jeden druhému umývat nohy.*

Pátek 18. 4. - Velký pátek

1. čt.: Iz 52,13-53,12
 Ž 31(30),2+6.12-13.15-16.17+25
 Odp.: Lk 23,46 (*Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.*)
 2. čt.: Žid 4,14-16; 5,7-9
 Ev.: Jan 18,1-19,42
 Slovo na den: *Moje království není z tohoto světa.*

Sobota 19. 4. - Bílá sobota

1. čt.: Gn 1,1-2,2
 Ž 104(103),1-2a.5-6.10+12.13-14b.24+35c
 Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.*) nebo Ž 33(32),4-5.6-7.12-13.20+22
 Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)
 2. čt.: Gn 22,1-18
 Ž 16(15),5+8.9-10.11
 Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)

3. čt.: Ex 14,15-15,1
 Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18
 Odp.: 1a (*Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)
 4. čt.: Iz 54,5-14
 Ž 30(29),2+4.5-6.11+12a+13b
 Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

5. čt.: Iz 55,1-11
 Iz 12,2-3.4bcd.5-6
 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
 6. čt.: Bar 3,9-15.32-4,4
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: Jan 6,68b (*Pane, ty máš slova věčného života.*)

7. čt.: Ez 36,16-17a.18-28
 Ž 42(41),3.5bcd; 43(42),3.4
 Odp.: Ž 42(41),2 (*Jako laň prahne po vodách bystrin, tak prahne má duše po tobě, Bože!*)
 nebo, uděluje-li se křest:
 Iz 12,2-3.4bcd.5-6
 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
 anebo Ž 51(50),12-13.14-15.18-19
 Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)

Epistola: Řím 6,3-11
 Ž 118(117),1-2.16ab+17.22-23
 Odp.: *Aleluja, aleluja, aleluja.*
 Ev.: Mt 28,1-10
 Slovo na den: *Jde před vámi.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. - 19. DUBNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 4.		PO 14. 4.		ÚT 15. 4.		ST 16. 4.		ČT 17. 4.		PÁ 18. 4.		SO 19. 4.	
Antifona	413	462	413	462	413	462	413	462	413	462	441	494	457	511
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	413	462	413	462	413	462	413	462	413	462	441	495	457	512
Antifony	417	466	422	472	426	476	431	481	435	485	442	496	458	513
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	442	496	458	513
Krátké čtení a zpěv	418	467	422	472	427	477	431	481	435	485	445	499	460	515
Antifona k Zach. kantiku	418	467	423	472	427	477	431	481	435	486	446	499	460	515
Prosby	418	467	423	473	427	477	431	481	435	486	446	499	460	515
Závěrečná modlitba	419	468	423	473	428	478	432	482	436	486	446	500	461	516
Modlitba během dne:														
Hymnus	414	463	414	463	414	463	414	463	414	463	447	500	461	516
Antifony	415	464	415	464	415	464	415	464	415	464	447	501	462	517
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	448	502	462	517
Krátké čtení	419	468	424	473	428	478	432	482	436	487	451	505	465	520
Závěrečná modlitba	419	468	423	473	428	478	432	482	436	486	446	500	461	516
Nešpory:														
SO 12. 4.														
Hymnus	412	461	412	461	412	461	412	461	438	491	452	507	466	521
Antifony	416	465	420	470	425	475	429	479	433	483	439	492	453	507
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	453	507
Kr. čtení a zpěv	416	465	420	470	425	475	429	479	433	484	439	492	455	510
Ant. ke kant. P. M.	416	465	421	470	425	475	430	480	434	484	439	492	456	510
Prosby	417	466	421	471	426	475	430	480	434	484	439	492	456	510
Záv. modlitba	419	468	419	468	423	473	428	478	432	482	440	493	446	500
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	440	493	1242	1379

